

Skal han nu også på finansloven med dette forslag? Selv om Dansk Folkeparti af egoistiske, politiske grunde naturligvis gerne så, at det blev tilfældet, så mener vi alligevel, at Richard Ragnvald og hans kollegaer i deres ansigts sved selv må sørge for at få brød på bordet hver dag.

Statens Musikråd udtaler, at den rytmiske musik i dag er en integreret del af den danske kultur, som benyttes af filmproducenter, radio, tv og reklamer. Jamen indebærer dette så ikke, at musikgenren kan stå på egne ben?

I øvrigt kommer jeg til at tænke på The Beatles, der begyndte i Hamburgs små knejper. Mon de fik statstilskud, eller var det mon ikke talentet, der bar dem igennem til succes?

Endvidere mener Dansk Folkeparti, at honorarstøtten til musikere er et indirekte statstilskud til barer og diskoteker, hvor musikerne optræder, og at dette kan være direkte konkurrenceforvridende.

Dansk Folkeparti har ikke noget imod, at mange danskere med større eller mindre talenter gerne vil være noget ved musikken, men så skal det være for egen regning og risiko. Dette gælder naturligvis også for de tilhørere, der overværer musikarrangementerne. De skal naturligvis også betale for kulturberigelsen over billetprisen.

Jeg har studeret det digre værk, der omhandler forslag til en spillestedslovgivning, udarbejdet af Statens Musikråd, og man må sige, at der bliver ikke fejlet noget ind under gulvtæppet med hensyn til de økonomiske konsekvenser. En fuldt udbygget lovgivning for de rytmiske spillesteder vil indebære tilskud på 68,5 mio. kr. om året. Dette er Musikrådets bedste skøn.

Men ikke nok med det: Når synligheden af støttemidlerne bliver åbenbar for alle, vil det sikkert medfører en stigning af antallet af støtberettigede arrangementer på landets spillesteder, hedder det i Musikrådets forslag. Det er så sandt, som det er skrevet. Så dette forslag er altså mere eller mindre en blankocheck, Folketingsret her er i færd med at udskrive. Men jeg forstår på ministeren, at nu er de økonomiske hæle trods alt sat i med hensyn til det førnævnte millionbeløb. Men lad os nu se hvad der sker, når musikloven skal revideres.

Dansk Folkeparti finder det ligeledes totalt uacceptabelt, at kulturministeren på høringskonferencen den 30. november foreslog en overgangsordning for 1999, hvor de mange millioner kroner skal komme fra tips- og lottomidlerne.

Hvis kulturministeren vil benytte tips- og lottomidler på en fornuftig måde, så overfør dog i stedet for pengene til de mange ulønnede trænere og medhjælpere og dommere osv., der gør en utrolig stor indsats i de danske sportsklubber på amatørplan, og som har mange direkte eller indirekte udgifter i den forbindelse. Dansk Folkeparti mener, det er problematisk, at disse uundværlige hjælpere, der sikrer sportsklubbernes eksistens, skal rammes økonomisk.

Med disse bemærkninger er der vel ingen, der kan være i tvivl om, at Dansk Folkeparti udtaler et særdeles rungende nej til SF's beslutningsforslag.

Henrik Svane (RV):

Man får helt lyst til at bryde ud i en god dansk topsang efter forrige indlæg, men jeg skal nok dy mig.

Jeg synes, vi har nået en kulturpolitisk milepæl med denne spillestedsrapport, forstået på den måde, at endelig er det lykkedes at samle de rytmiske grupperinger i dansk musikliv om et fælles tiltag, som alle står bag. Det er glædeligt, og Statens Musikråd skal have en stor kompliment for den indsats, som de har gjort sammen med de rytmiske folk.

Når vi så kan være glade for den rytmiske enighed, kan man sige, så må jeg også sige, at vi fra Det Radikale Venstres side ikke er enige i det hastværk, som vi synes at forslagsstillerne lægger for dagen. Det skal ikke tolkes, som om vi er modstandere af de ideer, der ligger i beslutningsforslaget – dem er vi enige i – men vi synes i lyset af, at der f.eks. er nogle regionale kulturforsøg i gang for øjeblikket, som snart skal vurderes, at det er for tidligt at gøre det, og at det vil blive hastværk, hvis vi inden for halvanden måned skulle gøre noget færdigt.

Men jeg vil gerne tilkendegive fra Det Radikale Venstres side, at vi er meget interesseret i at gøre alt, hvad vi kan, for at implementere dette udspil til lovgivning, som ligger i denne rapport.

Det er godt og gedigent, fordi der er bredde i det, og det vil, hvis vi kan implementere det i fuld størrelse, kunne brede sig ud over hele landet til gavn for mange og også til gensidig inspiration for de forskellige musikarter, som hver for sig har haft og vel også i en form fortsat vil have forskellige vilkår, forskellige udgangspunkter.

Diskussionen her må aldrig blive en diskussion for eller imod hverken rytmisk musik eller